

[Peter Nielsen.]

tilskud. Denne ændring skulle for så vidt ikke kunne give anledning til megen debat, da der herom i det væsentlige er enighed. Jeg må selvfølgelig beklage, at denne enighed ikke er konstateret noget tidligere, men da oppositionen er kommet med forslag om forskellige skattereformer næsten hvert år, har det somme tider været lidt vanskeligt at finde ud af, hvad den egentlig vil. Det må derfor være undskyldeligt for en redaktør af en socialdemokratisk valgtryksag, at han ikke var klar over denne enighed, navnlig når man tager i betragtning, at det kun er et år siden, man fra anden side foreslog børnetilskuddene ophævet eller i hvert fald væsentligt reduceret. Lad nu alt det ligge, det hører jo den overstående valgkamp til, og lad os kun glæde os over den nu etablerede enighed om dette spørgsmål.

Lovforslaget tilsigter altså en skattemæssig større retfærdighed i familiepolitikken, ligesom der er tale om en forenkling. Man har hidtil haft den noget kunstige ordning, at børnefradrag skulle gives i to portioner, dels ved nedslag i den pålignede indtægt, dels ved nedslag på skatteblanketten. Efter lovforslaget vil man få det fulde børnefradrag på skattesedlen, når senere udskrivningsloven giver erstatning for børnefradragets bortfald. Derved opnås også, at alle familier stilles lige, idet skatteydere med større indtægter på grund af progressionen hidtil har haft større gavn af børnefradrag end folk med mere jævne indtægter. Ved at lade et barn selvstændigt skatteansætte har mange forældre på grund af progressionen opnået en skattelettelse, selv om de derved har mistet såvel børnefradrag som børnetilskud. Det kan måske være lidt vanskeligt at beregne ved den kommende udfyldning af selvangivelsen, da man endnu ikke kender børnetilskuddenes størrelse.

Ligeså ville det være bedst, at der blev faste regler for, hvornår sambeskatning for forældre og børn kan finde sted, og derfor hilser jeg med glæde forslaget herom. For børn under 18 år skal der foreligge en indtægt på mindst 1 000 kr., for at selvstændig beskatning skal finde sted. Det eneste, man måske kan indvende mod denne paragrafs affattelse, er betegnelsen „familieoverholdet“. Hvem et sådant er, kan der dog i mange ægteskaber måske være en vis tvivl

om, men det er i dette tilfælde kun et spørgsmål om ord.

Sidste år vedtog vi et fradrag for transportudgifter til og fra arbejdspladsen for den del af disse udgifter der oversteg 400 kr. Bestemmelsen om dette fradrag er blevet modtaget med tilfredshed af skatteyderne, medens ligningsmyndighederne vel har været mindre tilfredse med at skulle administrere denne ordning. Man har da også set en fortolkning af denne fradragsbestemmelse, som vel egentlig ikke har været tilsigtet med den. Visse skatteydere har kunnet foretage store fradrag, som det ikke kan have været lovens hensigt at indrømme dem; det gælder hovedsagelig dem, der med store og ofte dyre biler har foretaget turen til arbejdspladsen fra fjerntliggende sommerhuse. Dette har medført et stort arbejde mange steder for ligningsmyndighederne; de skal på grundlag af skatteyderens mere eller mindre fyldestgørende bilregnskab regne en kilometerpris ud, der ofte kan svinge med et stort beløb, og så skal de finde ud af, hvor mange af samtlige kørte kilometre der er anvendt til arbejdspladskørsel. At skatteyderen så noget af tiden har boet et sted og til andre tider et andet sted, har afstedkommet mange komplicerede regnestykker. Den foreslåede forenkling med en fast kilometerpris, hvad enten man kører i en folkevogn eller i et dollargrin, må derfor hilses med glæde. På samme måde vil kørsel til og fra sommerhus ikke kunne opnå fradrag, idet der er foreslået indsat begrebet „med sædvanlig bopæl“, og hermed må vel forstås det sted, hvor man er tilmeldt folkeregistret. Selvfølgelig bibeholdes bestemmelsen om, at hvor offentlige trafikmidler kan anvendes, kan der kun fradrages for udgifterne hertil.

Det er også foreslået, at befordringsfradraget skal sættes til maksimalt 1 500 kr. pro persona, altså minus de 400 kr. Derved skulle alle, der ordner deres transport på økonomisk forsvarlig måde, også være dækket. Ændringerne her vil altså blot betyde, at bestemmelsen nu affattes i overensstemmelse med sin oprindelige mening, og herved undgår man disse fortolkninger, der var uretfærdige over for dem, som med tog, spurvogn eller bus mere møjsommeligt måtte lade sig transportere til og fra arbejde.